

Տ. ՄԻՔԱՅԵԼ ՔԶՆ. ԿՅՈՒՐԵՂՅԱՆ

Ք Ա Ր Ո Ջ

«Յանուն Հօր և Որդոյ և Հոգւոյն Սրբոյ, ամէն»:

«Ամէն, ամէն ասեմ ձեզ զի որ հաւատայ՝ ընդունի զկեանսն յաիտենականա» (Հովհ. Զ 47):

Սիրելի և բարեպաշտ ժողովուրդ, Միաստվածության հավատքին բարձրացած հրեաները իրենց պատմության ընթացքում սպասում էին ազգի փրկչին՝ Մեսիային, որը գալու էր Դավթի սերնդի մի շառավիղից՝ փրկելու համար նրանց գերեվարությունից և վերահաստատելու ամեն կորցրած բան...

Մարգարեների վկայությունները մախաբիստոնեական երկարատև ժամանակահատվածի ընթացքում հույս էին ներշնչում և զորացնում իրենց ժողովրդի հավատը՝ պայծառ ապագայի հեռանկարներով...

Եվ մեր թվարկության հենց սկզբին Մեսիան եկավ աշխարհ՝ ծնվելով Սուրբ կույս Մարիամից մի անշուք մսուրի մեջ, փրկելու համար ոչ թե առանձին մի ազգ, այլ համայն մարդկությունը իր մեղքերից, բարձրացնելով նրան իր մեղավոր և անկյալ վիճակից դեպի աստվածային մաքրություն և հաստատելու անարատ և անսահման սեր մարդկանց միջև ու անասան խաղաղություն երկրի վրա:

Սիրելի ժողովուրդ, մարդկային կյանքը լի է խայտաբղետ ու կլանող գայթակղություններով, փորձություններով և մոլորություններով: Մարդիկ միշտ եմթակա են մոլորվելու և մեղանշելու, քանի որ չարը անընդհատ նպաստավոր պայմաններ է ստեղծում բարու դեմ հաղթանակներ տա-

նելու: Եվ արդարև, ոչ ոք առահույված չէ չարի դեմ անխախտ մնալուց. «զի ով է մարդ որ կեցցէ և ոչ մեղիցէ»: Քրիստոնեական հավատի տեսանկյունից յուրաքանչյուր ոք ծնված է բարի և Աստծու կողմից պարգևված զանազան շնորհներով և ապրում է մարմնավոր աճի ու ներքին՝ հոգևոր ձևավորման բարդ և երկարատև մի ընթացք: Սակայն այդ ընթացքում անխուսափելիորեն ձեռք են բերվում նաև բացասական այլևայլ բնավորության գծեր և շեղումներ, որոնք էլ նրան մղում են սայթաքելու ուղիղ ճանապարհից և, ի հարկե, նաև մեղանշելու Աստծու առաջ: Մարդուն բնորոշ է իր ազատ կամքով և բանականությամբ գործել կամ ի նպաստ իրեն, և կամ՝ իրեն դեմ: Նա մեղքեր է գործում կամա կամ ակամա, գիտությամբ և անգիտությամբ: Սա տարօրինակ է և կարծեք հակասական, քանի որ բոլորիս համար պարզ իրողություն է մարդու ձըգտումը դեպի գեղեցիկը, լավը, վեհին ու բարին: Ավետարանի ոգին մարսած ճշմարիտ քրիստոնյան երբեք չի տատանվում, թույլ չտալով չարին ներթափանցել իր հոգու մեջ, նա չի շեղվում և չի կորչում, որովհետև Աստված իր մեջ է, իր հետ:

Սիրելի ժողովուրդ, Աստված ուղարկեց իր Միածին Որդուն աշխարհ, որպեսզի նա իր անբիծ և աստվածային կյանքով կատարի իր Հոր կամքը, աշխնքն խավարի մեջ խարխափող և մեղքերի ճահիճներում վխտացող մարդկությանը՝ լուսավորի, ցույց տալով այն ճշմարիտ ճանապարհը, որը կապահովի նրանց համար բուն կյանքը: Մեր Տերը՝ Հիսուս Քրիստոս, խաղաղու-

թյան և հավիտենական սիրո իշխանը, խաղաղությամբ ու Աստծու անսահման սիրով տոգորված կյանքի վարակող օրինակով եկավ մարդկանց մեջ սերմանելու եղբայրասիրության գաղափարը, ասելով. «Մի-րեցեք գմիմեանս»: Սակայն քսան երկար դարեր են անցել Փրկչի ծննդից, և տակավին մարդկությունը տատապում է խաղաղության տենչով: Տատապում է, որովհետև եասիրությունից ու անձնական շահերից դրդված, մարդու էությունից ատելալատ հայացք է ճառագայթում դեպի իր նման-ները: Ուրեմն ստանց փոխադարձ վստահության, սիրո և բարիկամեցողության, հնարավոր չէ խաղաղության հաստատումը մարդկանց միջև երկրի վրա: Խաղաղությունը, սակայն, նախ պետք է սեփական անձի ներաշխարհում հաստատել, որովհետև նա, ով ինքն իր մեջ խաղաղ չէ, անկարող կլինի խաղաղարար լինել ուրիշների համար: Ինքն իր մեջ խաղաղ լինելը ձեռք է բերվում միայն մեկ ճանապարհով՝ մեղքի աղտերից սրբելով ու մաքրելով հոգու պատուհանները, որպեսզի փրկչական լույսը անարգել թափանցի այնտեղից ներս

և հրաշագործի: Մեր Տերը՝ Հիսուս Քրիստոս, ասում է. «Երանի այնոցիկ, որք սուրբք են արտիք, զի նոքա զԱստուած տեսցեն»: Երանի նրանց, որոնք հոգով սուրբ են, այսինքն նրանց, ովքեր իրենք խաղաղ են և փոխադարձ սիրով և բարիկամեցողությամբ են տոգորված, նրանք պիտի տեսնեն Աստծուն: Քրիստոնեությունը եկավ մարդկանց օգնության, հուշեց նրանց հավիտենական կյանքին արժանանալու հնարավորությունը՝ անընդհատ կատարելագործվելու և մաքրվելու միջոցով:

Միևեկ ժողովուրդ, եկեք ուրեմն մեր Տիրոջ կյանքն ու վարդապետությունը բովանդակող սուրբ Ավետարանը այնպես ընթերցե՛ք, որ լինե՛ք նրա Աստվածային խոսքի ընդունարան, այդ խոսքը գործնականորեն կիրառող խղճամիտ աշակերտները: Ապավինե՛ք և հավատանք նրան, որովհետև նա է միակ ճանապարհը հավիտենական կյանք ունենալու:

Ծնորհք, սեր և խաղաղություն Տեառն մերո Հիսուսի Քրիստոսի եղիցին ընդ ձեզ հավիտյանս, ամեն:

